

סימן שכח

בדעת הגר"א אם אנו היום באתחלתא דגאולה

אחרי חתונה

[פורסם בשנת תשכ"ט]

אחרי חתונה

הופיע בארץ ספר חדש בשם "קול התור" המיוחס לר' הלל שקלובר זצ"ל תלמיד רבינו הגר"א זצ"ל, ויסודו לבאר את סדר הגאולה, קיבוץ גלויות, ובנין ירושלים לפי שיטת הגר"א, ואם כי יש לפקפק בהרבה דברים המובאים שמה, מ"מ נראים הדברים שיש שם גם כמה דברים שאכן יצאו מפי רבינו הגר"א זצ"ל.

אחרי חתונה

והנה יסוד שיטתו המתבארת שם באריכות היא, דלגאולה העתידה צריך מקודם אתערותא דלתתא, דהיינו לבוא לארצינו הקדושה ולעסוק שם בתורה ותפילה ובעבודת הבורא ית"ש בכוונות מיוחדות שמסר רבינו הגר"א זצ"ל לתלמידיו, ומפרש שבכל בית ובית ממש שבונים בא"י באופן זה מקרבין בכך את הגאולה, והעיקר הוא לגור בירושלים עיה"ק דוקא וללחום שם נגד הס"מ, שפרש כנפיו ר"ל בעיר הקודש, ואין רצונו של הס"מ בשום קדושה שם וגורם עיכובים להמבקש לעלות לירושלים ולא"י, אבל יש להתגבר על כל המכשולים ולעלות שמה, ולדעתו בגאולה כזו באופן טבעי דהיינו להתיישב בארץ ברשות העכו"ם ששולטים כבימי כורש, כובשים בית אחר בית מהס"מ לכח קדושה, ובזה מתגלה לן בחינת משיח בן יוסף, וניצלין בזה מגוג ומגוג ונגיע בזה לנסים גלויים ולתקופת משיח בן דוד.

ורב אחד שהדפיס את הספר הנ"ל עם הגהות וספר משלו, מטשטש ומערבב את הדברים עד שלדעתו רבינו אור העולם הגר"א זצ"ל היה "לאומי" שדרש לעמול ולפעול למען מדינה עצמאית, והענין החל בכיבוש ירושלים ובמלחמת ששת הימים ואסור לסגת מהגבולות וכו', וכביכול את הכל מוצא בתוך ספר הזה, ולדעתו מעכשיו מי יבוא אחרי רבינו הגר"א זצ"ל לחלוק ח"ו על דברי קדשו.

והנה העלים עין שבספר "קול התור" גופא מפורש שלא כדבריו ואעתיק כאן כמה דוגמאות:

(א) בריש פרק שני כותב "ולכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה, ועלינו להתגבר בכל שארית כחינו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב, ויהיה מי שיהיה מוטב לו שלא נברא, עיקר כח הערב רב הוא בשערי ירושלים" וכו'.

(ב) בריש פ"ה כותב "את כל זאת חובה עלינו לדעת ולהבין מראש בעבודתנו הקדושה למען קיבוץ גלויות ובנין ירושלים, לדעת מראש שבמדה שעבודה הקדושה הזאת תגדל, [כך יגדל] ויגבר הסט"א להפריע ולהכשיל בנשקו העיקרי שהוא עקירת

תיב

תשובות

אתחלתא דגאולה בזמננו

והנהגות

האמת וכו' ואנחנו נדע כיצד להילחם נגדו בזה לעומת זה וכו' ועל ידי גאולת האמת וקידוש ש"ש וזה נכלל בכוונת הפסוק מלחמה לה' בעמלק מדור דור".

ג) בפרק ראשון מביא להדיא שהגאולה תלויה בלימוד חכמת הקבלה ועל ידי זה תתגלה קימעה קימעה תורת משיח צדקינו והיא תורת ארץ ישראל.

ד) בפ"א שם - קיבוץ גלויות תלוי בזכות קיום מצוות התלויות בארץ, ותכלית עבודתינו בקיבוץ גלויות היא להעביר כח הטומאה מהארץ ולהעלות כנסת ישראל מעפרא וכו'.¹²³⁴⁵⁶⁷

ה) בפ"ג שם מפרש שלא לה מתלמידיו שראה הגר"א זצ"ל בהם סימנים מובהקים שהם ראויים ורצונם חזק לעלות לקודש גילה להם הרמזים וכו' הרי דבעי סימנים מובהקים שהם ראויים וגם רצונם חזק.

ו) בפ"ה מבאר שצריך שבע מדריגות: השתוות, התעלות, התכללות, התטהרות, התקדשות, התגברות והתייחדות, ובלאו הכי אינו מאנשי אמנה ואין שום תקווה ח"ו לעבודת אתחלתא דגאולה, כי לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנו אנשי אמנה וכו'. כוונתו מבוארת שביקש צדיקים כאלו דוקא שיהיו ראויים להרחיב גבולות הארץ ולפעול לאתחלתא דגאולה.

והנה כוונת רבינו הגר"א זצ"ל מבואר שדרש מתלמידיו, והיינו מהמיוחדים שבהם שהכיר שהם ראויים לחיי קדושה בארץ הקודש, לעלות ארצה ולהכניע שם את הס"מ בעבודות שונות, והיום בעו"ה יש מעט מאד עובדים כאלו, ובמדה שנמצא היום בעולם יהודי השרוי בכסופין דקדושה לעלות ולהתקדש ולהתטהר באוירא קדישא, בודאי יעלה ומצוה רבה בידו, שבאופן כזה עלו באמת תלמידי רבינו הגר"א והבעש"ט זצ"ל בברכת ובעידוד רבותיהם, ולדעת רבינו הגר"א זצ"ל צריך שיהיו בעלי שבע מדריגות שהבאנו לעיל, ואז הם מרחיבים בכך את הקדושה ומגרשים את הס"מ והם בבחינת משיח מזרעו של יוסף, והלואי שיעזור ה' ונמצא היום כאלו ובודאי נשמח בביאתם.

אמנם מה עשה המו"ל בספרו ברבינו הגדול הגר"א זצ"ל! הוא בלבד טשטש ועירבב את דבריו, וכאלו רבינו זצ"ל היה "לאומי" שדרש מכל אחד לעלות ארצה כדי להביא בכך את הגאולה, שזהו בחינת משיח בן יוסף לעסוק בגאולה בדרך הטבע, ומצא סימוכין בדברי רבינו זצ"ל למדינת ישראל, מלחמת ששת הימים, ולשלטון החילוניים וכדומה, דברים אשר אין להם שום קשר לתורת רבינו זצ"ל, רק את כל תאוות ורצונם הכניס בדברי קדושה של רבינו זצ"ל.

והנה ברצוני להדגיש קודם שעיקר אמיתת הספר "קול התור" רפיא בידן, ויש להסתפק טובא באמיתת הדברים, ואם הכל אכן יצא מפי רבינו הלל זצ"ל תלמיד הגר"א זצ"ל, וחוששני טובא שצאצאיו שהיו דרשנים הוסיפו בו דברים, אבל לא

אוכל להחליט בזה דבר, היות שאין לי הכתב יד, ועצם הדבר שתלמידי הגר"א זצ"ל בגולה שלא זזו מביתו של הגר"א זצ"ל לא שמעו מפיו מכל זה מאומה אומר דרשוני, וגם הא דנאמן ביתו הגר"ח מוולז'ין זצ"ל לא ידע וסיפר מזה מאומה מעורר חשד, וכן יש דברים בענין הגאולה שמקובל מפיו להיפך, אבל אני דן גם לפי הספר שפירסם, שמ"מ נראה בעליל שהמו"ל היפך לגמרי את כל כוונת הספר כדי להשביע את רצונו לחשוב שאנו היום, בעצם העובדה שיש לנו מדינה עצמאית, בשלב מתקדם דגאולתינו וכמו שנבאר להלן.

והאמת שדבריו מופרכין מיניה וביה, שאם באמת דעת רבינו הגר"א זצ"ל כדברי המחבר, שמשנת ת"ק עד תש"נ הם אתחלתא דגאולה, ויש לפעול לריבוי עולים שבזה משתלמת והולכת הגאולה, למה לא עודד אלא את המיוחדים שבתלמידיו, ולא עודד את כל בית ישראל לעלות, ואפילו רובא דרובא דתלמידיו ובני ביתו לא עלו, ואם לדעתו משנת ת"ק זהו הדרך להביא הגאולה, הלא אם בכך נביא ונקרב את המשיח, הוה ליה להרעיש עולמות ולצעוק לכל בית ישראל לעלות ארצה שבזה יביאו את המשיח, רק האמת היא שבדק ומצא מי ראוי לעלות, ולהם בלבד ציוה לעלות ולתקן לגרש הס"מ מהארץ, ובמיוחד מעיר הקודש, ולפי המחבר "קול התור" בקי היה בשורש נשמה של כל אחד מישראל, ומצא בתורתנו הקדושה עצמו רמז לשמו וקורותיו של כל אחד, ומי כמוהו לידע ולהורות מי ראוי וצריך לעלות ארצה לעסוק כאן בדרך הטבע, והיינו במעשה בני אדם, בהרחבת הקדושה ובבחינת משיח בן יוסף להכין הדרך למשיח בן דוד.

ושיטת רבינו הגר"א זצ"ל לדעת "קול התור" היא מקורית ביותר, והיינו לדעתו אילו זכינו והיתה באה הגאולה מסיטרא דימין והיינו "אחישנה" לא היה צריך אז שום אתערותא דלתתא, אבל מאחר שלא זכינו לכך, ואנו עומדים כבר על סף עיתו של משיח צדקינו היאך שיהיה, אף שהשמאל גבר ר"ל ושולט, מצא לנכון לשלוח שלוחים מיוחדים בעלי עבודה לגור בארץ הקודש ולתקן שם כמה תיקונים. ובהרחבת הקדושה כה"ג תהא אתחלתא דגאולה שנגרש את הס"מ מארץ הקודש, ונקרב בכך הגאולה, וזהו בחינת משיח בן יוסף, בעבודתנו ברבוי יחידי סגולה במקום משכן הס"מ לגרשו ולסלקו, ובזה נוכל להקל ממלחמת גוג ומגוג וצער חבלי משיח. ומשנת תק"נ מצא לנכון לעורר בהאי עבודה גם בארץ הקודש, להכין בכך הגאולה בגדר משיח בן יוסף, ואשרינו אם נזכה גם בזמנינו היום להמשיך בעבודת משיח בן יוסף, ע"י צדיקים ולומדי תורה בהכנות וסגולות הראויים לכך.

אמנם מחבר דילן תפס בהבנתו דרך אחרת, וכאילו גם בביאת הס"מ גופא ר"ל מקרבים את הגאולה לדעת הגר"א זצ"ל, והיינו בהקמת שלטון שמיאנו בתוקף להזכיר שם אלקינו ית"ש בהקמתו, והם בעצמם הלא מודים בעו"ה שאינם קשורים ואין רצונם לחוקק כלל כתורתנו הקדושה. והדבר משונה שהיאך נימא שבזה לשיטת הגר"א זצ"ל היא הדרך לגאולתינו, ולא ידע המחבר מה שידוע לכל

בר בי רב, ומפורש בספר "קול התור" עצמו כמה וכמה פעמים, שדוקא בעבודה נגד הס"מ ובחזיון האמונה מקרבים את הגאולה והוה אתחלתא דגאולה, וזהו דרך משיח בן יוסף, ליחידי סגולה שזכו לשבע מדות הנחוצות להאי תיקון וכמבואר להדיא בדבריו.

וב"קול התור" (בפ"א) מסביר עוד שכל עבודת קיבוץ גלויות, בנין ירושלים והרחבת יישוב ארץ ישראל להחזרת השכינה, כל עיקר העבודה וכל פרטיה ופרטי פרטיה נאחזים ביעודו ותפקידו של משיח דאתחלתא, דהיינו משיח הראשון משיח בן יוסף שהוא הכח הנסיי המסייע לכל פעולה הנעשית באתערותא דלתתא בדרך הטבע, וכוונתו מבואר שאנו בדרך הטבע פועלים בקנין תכונות דמשיח בן יוסף באתערותא דלתתא ברשיון האומות כמ"ש, והקב"ה ברחמיו כשיגיע הזמן יביא משיח בן דוד בדרך נס. ולפי הספר נראה שדעתו לחזק מצות יישוב ארץ ישראל אפילו לקנין וחזקה כמשמעו, ובלבד שהכוונה רק לחיי קדושה. (אבל נראה כמ"ש לעיל שהכת"י אינו בנמצא ואיזה נכד ראה ופירסם ממה שרשם לעצמו ואינו מדויק כלל).

והמו"ל טשטש את כל דברי הגר"א זצ"ל ותלמידו וכמו שנבאר, וכדאי להביא כאן קצת דוגמאות מדבריו, ואלו יעידו על השאר:

(א) המו"ל מביא מדברי "קול התור" שבקיבוץ גלויות יגבר הסט"א, והיות שעיקר שאיפת הסט"א לעקור את האמת וכו' ובהיות שהסט"א יודע שתכלית הגאולה היא גאולת האמת וקידוש ה' הבא עם קיבוץ גלויות ובנין ירושלים וכו' ומרכזו של הס"א בירושלים וכו' ומפרש המחבר שנתכוון בכך למלחמת האומות היום נגד האיחוד דירושלים עם מדינת ישראל ושראוי שנעמוד בזה נגדם.

האם יש נותן טעם לפגם והבל יותר מזה? וכוונתו פשוטה ללחום שם נגד כח הטומאה שמתגבר ללכוד אדם ברשתו.

(ב) הוא מביא עוד מהספר, שאם יש עיכובים אין לסגת אחור, וכוונתו מבוארת שבדרך לקדושה ומלחמה נגד הס"מ יש לפעמים עיכובים ומכשולים, אבל זה לא יפריעו ולא יסוג אחור, והמחבר שלנו מפרש שכוונתו בכך לא לסגת אחור מהשטחים שנכבשו בששת חימים.

(ג) המו"ל מביא מ"קול התור" שארץ ישראל תבנה בצדקה כי רצה הקב"ה לזכות את כל ישראל הקרובים והרחוקים וכו', ומפרש שהרחוקים היינו נמי ברוחם מן התורה, ומכשיר בזה צורת הגאולה דבזמנינו, ובדבריו מגלה פנים בתורה שלא כהלכה, שכל בן דעת מבין שכוונתו לאלו הרחוקים מהארץ, ומשתתפים בבנין בנדבת ידם ולא ח"ו ברחוקים מן התורה.

ד) המו"ל מביא מהגר"א זצ"ל שאמר שאם יבואו ששים רבוא בפעם אחת יהא זה כח גדול ושלם, ומאז תשתלם מיד הגאולה בדרך נסית, וע"ז מבאר הרב המו"ל דבששים רבוא נפש נוסדה בנס מדינת ישראל, ובששים רבוא זכרים יותר מבני עשרים נעשה הנס דששת הימים. ואני מוסיף ושואל שהגר"א זצ"ל הלוא מפרש להדיא שאז בדרך נס תשתלם הגאולה, ולפי דעת המו"ל צ"ל באמת שלדעת הגר"א זצ"ל נשלמה כבר בהאי נס הגאולה ח"ו, רק כוונת הגר"א זצ"ל ברור (אם דברים אלו באמת יצאו מפיו) שבדרך קדושה, והיינו כמו בימי יציאת מצרים, או אפילו בימי עזרא שבאו עם נביא בכוונה להתטהר ולבנות בית קדשינו, גם היום אם יגיעו ששים רבוא בדרך הטבע, אבל היינו שכולם יראים ושלמים בכוונה טהורה, נזכה מיד לגאולה שלימה, ולא כבזמנינו שבעו"ה המצב נורא ואיום וד"ל.

והנה ברצוני להוסיף כאן עוד נקודה אחת, שבימי הגר"א זצ"ל ברוסיה היו כאלו שהתנגדו לגמרי לרעיון יישוב הארץ בזמן הזה, אפילו מי שהוא במדריגה עליונה וכוונתו בלתי לה' לבדו להתקדש ולהתטהר ולעלות שם בעבודת הבורא ית"ש, שלדעתם הגלות היא עונש וגזירה מן השמים ומחוייבים לישאר בהגולה עד שיבוא משיח צדקינו, ורבינו הגר"א זצ"ל וכן גדולי החסידות דחו האי שיטה בשתי ידים, ולדעתם אין להניח את הס"מ לשלוט בארצינו הקדושה, רק השרידים אשר שם ה' עליהם ונכספה נפשם לעבוד שם את הבורא ית"ש בתורה ותפלה, ולבכות ולהתאונן על בית קדשינו ותפארתינו, יש לחזקם ולעודדם לעלות, וישראל בכל מקומות פזוריהם צריכים לעזור לתלמידי חכמים הללו, ועל אלו המתנגדים לגמרי לרעיון יישוב הארץ בזמן הזה, שופך מחבר "קול התור" את אפו וחמתו, ולדעתו הם מואסים בארץ חמדה, והם נסחפו בחטא המרגלים, וזהו מעשה שטן לעכב הגאולה, שעולים כאלו מקרבים הגאולה כו'.

והמחבר שלנו ממציא שכוונתו בכך לגדולי ישראל שמתנגדים לקיבוץ גלויות דמדינת ישראל, ולהגדיר את הזמן הזה כאתחלתא דגאולה, דבר שלא עלה על דעת המחבר "קול התור", שלא ידע כלל משלטון חילוניים, רק דיבר מהמתנגדים לאתחלתא דגאולה בדרך הקדושה בקיבוץ גלויות מעט מעט, ולדעתו הם מואסים בארץ חמדה כהנ"ל.

וממרו הגאון דבריסק זצ"ל שמעתי, דמי שאומר שכעת בארץ ישראל אין שיעבוד מלכיות, כופר הוא בחז"ל שאמרו אין בין עולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות לבד, ואי נימא היום בארץ ישראל קיבוץ גלויות ואין שיעבוד מלכיות, הלוא זהו כבר משיח, וע"כ שתחת מלכות עם מינות הוא עדיין שיעבוד מלכיות, וקיבוץ גלויות נחשב רק "וקבצנו מן הגויים להודות לשם קדשך" דוקא.

והוא מוסיף והולך ממדריגה למדריגה, ולדעתו הגר"א זצ"ל נתכוון במה שאמר למיוחדים שבתלמידיו לא לאחר את המועד, כי בהר ציון תהיה פליטה, רק לעשות

בקיבוץ גליות כהנ"ל, מפרש המחבר שלנו שרמז להם על השואה האיומה שבדורינו שנהרגו במיתות משונות ואכזריות ששת מליון יהודים ובהר ציון תהיה פליטה, וכאילו בזמנו בכה וזירזם לכך מפני החורבן שיהא מאה וחמשים שנה אחר כך, ולא פירש בפשיטות שכוונת רבינו זצ"ל לזרז את תלמידיו יום יום לא לאחר את המועד, שמא לא יזכו לעלות כלל ח"ו, ובציון ובירושלים תהיה פליטה באחרית הימים, ולדעתו בכחם להחליש את כח הס"מ ולכן זירזם לעלות, ולאילו וכיוצא בהם שעוסקים בקיבוץ גלויות בדרך הקדושה וכאתחלתא דגאולה בקדושה, לא יאונה כל און רק בהר ציון יזכו לפליטה לעולמים.

ואני שמעתי מגדול אחד זצ"ל שאמר על אלו שמטילים אשמת השואה בהגדולים שלא ציוו לעלות ארצה, שבעצם עיקר כוונתם לדבר ח"ו סרה על מלכו של עולם, שהוא עילת העילות וסיבת כל הסיבות, היאך הניח שואה כי האי, אבל מתביישים לדבר עליו, וע"כ בחרו לדבר בקדושים, והאמת שאנחנו לא מבינים כלל את דרכי ה' אפילו בענייני הפרט, למה אחד עני ואחד עשיר, אחד בריא ואחד חולה, לאחד יש ילדים ולאחד אין ילדים, לאחד טוב ולאחד הצדיק ממנו רע, וכ"ש משפטי בדור האחרון לכל ציבור בית ישראל שהם בעו"ה תהום רבה, אי אפשר לנו להבין בשכלנו, ונחכה עד שיבוא שילה ונראה בעינינו שהצור תמים פעלו וכל דרכיו משפט.

ועכשיו נציין עוד, שבתקופה מסויימת עוד לפני קום התנועה הציונית כלל, נחלקו גדולי עולם זצ"ל בעיקר מצות יישוב הארץ בזמן הזה, רוב גאוני ליטא ופולין החזיקו ועודדו מאד התיישבות בארץ וגם עבודה בשדות וכרמים, ובלבד שתהא בקדושה ובשמירת המצוות, וללחום נגד כוחות הטומאה בכל תוקף ועוז, ומאידך גיסא היו כמה גדולים שלדעתם היום בגלותינו, ארץ הקודש אינו מקום עבודה ומלאכה, וראוי לייחדה אך ורק לעבודת ה' בקדושה בתורה ויראת ה' טהורה, ובארה"ק הגה"ק הגר"ל דסקין זצ"ל והגר"י זוננפלד זצ"ל, וכן החפץ חיים זצ"ל, והרבה אדמו"רים תמכו בהתלהבות גם ברעיון התיישבות אבל בדרך שביארנו דוקא, ולפי "קול התור" נראה שגם דעת רבינו הגר"א זצ"ל בעד התרחבות בקדושה בכל אופן, גם בקנין בתים ושדות, ובלבד שתהא בקדושה, ואולי ממנו קיבלו תלמידיו את ההשראה לשיטה זו, ומאידך גיסא היו קצת רבנים וצדיקים בעיקר מאונגריין וגאליציה שהתנגדו ובחרו בדרך השניה. ובספר "תיקון עולם" מביא באריכות מכת"י כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש רבי יוסף יצחק שנייאורסון זצ"ל שהוא גם מתנגד לעודד ולתמוך בבנין הארץ, ועל רבני ישראל והאדמו"רים לעסוק רק בשיבות ות"ת בארץ ובגולה, ולרוב התמיהה המחבר שלנו מביא כאילו האדמו"ר זצ"ל הוא מאלו שסוברים שהמדינה היא אתחלתא דגאולה.

ואין ברצוננו כאן להרחיב בזה הדיבור, שמכמה בחינות נשתנה היום המצב מהקצה אל הקצה. שמחד גיסא מצב הפרנסה והכלכלה היום בארצנו הקדושה

ב"ה קל יותר, ויש ב"ה הרבה מרכזי תורה וקדושה, ומאידך גיסא לפעמים עלולים כאן להימשך אחר הרשעים ויש בזה הרבה נסיונות, ובזמנינו כל החלטה בזה אם לעלות או לא לעלות, עלול להיות קשור בפיקוח נפש ח"ו, וכל אחד מחליט כפי גודל כיסופי נפשו, ולפי המקום שקשור שם יותר לחיי קדושה ולשמירת תורתנו הקדושה, והעיקר בזה שלא לתור אחר לבבו שגאולתו העתידה כבר נגמרת והולכת בזה לבד שיש לנו היום ממשלה חילונית עצמאית.

והנה המו"ל טוען שמצא כתב יד נוסף מתלמידי רבינו הגר"א זצ"ל שכתבו בו כאילו עד שנת תש"נ הבעל"ט הגאולה היא טבעית ומאז והלאה יהיה בדרך נס, ואני מאמין שאין זה מתורת רבינו זצ"ל ולא מתלמידיו, והגר"א זצ"ל השביע למי שמבין מדבריו הקץ דבן דוד שלא לגלות, וכן בשאר הענינים לא גילה זמנים. ואנו מצפים כל יום ויום ממש לישועה דרך נס, והקב"ה שהוא בעל הרחמים ומכיר צערינו בגלותינו יחיש גאולתנו וירחם עלינו, וסדרי הגאולה או הזמן לא קבלנו בדיוק. ומי שיודע לא מספר ומי שמספר לא יודע. וכן אנחנו לא נכניס עצמנו לקבוע אם מלחמת גוג ומגוג היא לפני משיח או אחריו, דבר אשר הנשר הגדול הרמב"ם בסוף הלכות מלכים לא הכריע בזה, וכן אם מלכות אדום או ישמעאל יתגברו, והסדר היאך ינקום ה' נקמתו מהעמים אשר ציערו את בית ישראל ושתקו בצרתם, בכל זה דרכי ה' נסתרות, ואנחנו נמשיך בדרך חז"ל "מה יעשה אדם בחבלי משיח יעסוק בתורה ובגמילות חסדים", וגם פה בארץ הקודש נרחיב בס"ד את גבולי הקדושה, ובזה ניצל ממלחמת גוג ומגוג ומצער חבלי משיח וכמבואר ב"קול התור", שבה אנו עוסקים באתחלתא דגאולה.

[ובעיקר רעיון זה לדמות שיש לשלטון הערב רב שייכות לגאולתנו, ראה במה שהבאנו בח"ב סימן ק"מ ממרן הגריז"ס זצ"ל [הגאב"ד דבריסק] שהאריך לברר שהוא עוון חמור מאוד וביסס הדברים היטב ע"ש].

ולע"ד ביארתי בזאת היטב את שיטת רבינו הגר"א זצ"ל, שעלינו לעסוק היום באתחלתא דגאולה, והיינו בהרחבת הקדושה בכל פינה ופינה בארצנו הקדושה ובמיוחד ללחום נגד הס"מ ובפרט בעיר הקודש, וזהו זכות גדולה מאד גם לאחינו שבגולה לעזור לנו בזה, ולשיטת רבינו הגר"א זצ"ל זהו סגולה נפלאה להם ולנו להקל בכך מייסורי חבלי משיח בארץ ובגולה, וכולנו נלחם יחד נגד הס"מ שמתחזק והולך בארצנו הקדושה עד שמגיע לשערי כותל המערבי וכמבואר להדיא בספר "קול התור", ואם נעבוד במסירות נפש, ה' יהיה בעזרינו ונזכה בקרוב למשיח צדקינו אמן. ע"כ.

אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא!

כ"ז פירסמנו בשנת תשכ"ט (סמוך למלחמת ששת הימים) כשהקהל הרחב עדיין התלהב שמדינת ישראל היא כביכול הגאולה, או אתחלתא דגאולה, ולא ראו ולא הבינו שמלכות שמחקה בזדון שם ה' בהקמתה, וכל חוקיה הם כחוקי עכו"ם ולא כחוקי תורתנו הקדושה, לא נוכל לקבל שזו היא גאולתנו העתידה וקיבוץ גלויות עם נסים כיום שנברא בו שמים וארץ, רק אדרבא הכל נסיונות מאת הבורא ית"ש שגזר לנסות אותנו דוקא בארץ קדשו, ורק דרך המדינה יכלו יהודים לבוא לכאן ולהתנסות, אחרי שנתאפשר לכל יהודי לבוא.

והנה האמת שעבודה זרה זו של כחי ועוצם ידי, שטימאו בה את שם ה', בס"ד פוחתת והולכת מעת שלא הצליחו להראות כחם ב"מלחמת יום הכפורים", וכ"ש אח"כ כשהערביים, במרד של אבנים לבד, גרמו הרס ופחד ואימה בכל הארץ, ומתקרבים אנו לזמן שנבין שרק הקב"ה לבד יושיע אותנו ואין עוד.

והמצב בארץ ישראל הוא נורא, הביאו לכאן כמליון רוסיים והכניסום בחזקת יהודים, בשעה שרובם אינם יהודים כלל, ומי יודע בעת צרה ר"ל מה יהיה אז עמהם אם לא כנגדנו יעמודו, וכן גיירו אלפי גרים בלי קבלת מצוות כדין והתערבו בינינו, ואנו לא הרמנו קול מחאה כראוי, וכן מפטמים ילדי ישראל במינות עד ששמונים אחוז מילדי ישראל לא יודעים להגיד שמע ישראל, ובארץ ובגולה כולה מתחילה ר"ל השנאה לעם ישראל לחזור, ובכל עת וזמן עלולה ח"ו שנאה זו להתפשט, ואין אנו מרגישים מצבינו, וסוגרים אנו את העיניים לא לראות ומסתפקים בכך.

אח"ח 1234567

ובשעתו, כפי שנראה בקונטרס הנ"ל, רצה רבינו הגר"א זצ"ל למנוע את כוחות הס"מ לשלוט בארץ הקודש, וביקש מהמיוחדים מתלמידיו שיסעו לארץ ישראל ויילחמו נגד השטן שרצונו לאחוז במקום הקדוש, ואמר שמי שאינו לוחם נגדם הוא מהם, אבל החמצנו את ההזדמנות, וחורבן אחרי חורבן עברה יהדות הגולה ר"ל, עד החורבן הגדול כששפך הקב"ה אפו וחמתו ובהסתר שאין כמוהו, במיתות משונות ואכזריות, נפלו באירופה רוב בתי ישראל, ובנסים ממש נשארו מעט מאד, אבל בחסדי ה' ונפלאותיו התחילו חיי תורה לפרוח מחדש בארץ ישראל ובגולה, ומפך שמן קטן החתום בטהרה בחותמו של כהן גדול הלא הם יחידי סגולה מגאוני וצדיקי הדור, יצא ב"ה ציבור שומרי משמרת הקודש ומהם בעלי תשוקה עצומה, לשבת בבית ה' לעולמים בכוללים ובבתי אולפנא.

והנה עכ"פ יסוד הגר"א בזה הוא שעיקר מלחמת השם היא לאחוז בארץ הקודש, והזהיר שחובתנו להתקדש ולעבוד את ה' וללחום נגד הס"מ, ואם כי לא גילה בדקדוק את המצב שיהא היום סמוך לביאת משיח צדקינו שהשלטון עלינו הוא ממש בידם של הרשעים, הלוא קבלנו שמה שאמרו שיעקב אבינו רצה לגלות הקץ, היינו את מצבינו בקץ הגלות ובזמנינו שנהיה תחת שלטון כופרים ר"ל,

והקב"ה מנע ממנו ונסתלקה ממנו שכינה, שאילו ידעו עם ישראל שאפילו כשנשוב לארצינו נצטרך עוד נסיונות, היתה מתרפה רח"ל האמונה במשך הגלות, וכן מנע מהנביאים ומצדיקי הדורות לגלות את המצב בזמן המשיח כמו מיעקב אבינו, אבל בעיקר דבריו עכ"פ גילה שהס"מ ישתוקק לשלוט בארץ הקודש, ועלינו לעמוד איתן ולהתחזק כנגדו, ונזכה לשכר מיוחד מאד בדור הזה אם נעמוד מול הנסיונות באמונה פשוטה וטהורה.

וצורת ביאת משיח צדקינו לא נתברר לנו, וכן מלחמת גוג ומגוג המבואר בתנ"ך עניינו סתום וכמו שמביא הרמב"ם בסוף הלכות מלכים, וכן אמרו שבני ישמעאל יושבי אוהלים יהיו אז עשירים ויטילו אימתם על העולם כולו ובמיוחד על עם ישראל לפני מפלתם, וכמבואר בפירוש רבי חיים ויטל זצוק"ל לשיר המעלות, אבל הכל סתום, ועלינו רק להתחזק ביראת ה' ולהתרחק מכוחות הטומאה עד שיתגלה כבוד הקב"ה בעולמו במהרה בימינו בקרוב!

הרב חיים
הרב חיים

אזהרה 1234567

הרב חיים 1234567